

Filipským 2:5-8 ⁵Mějte [tedy] v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. ⁶Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě [tvaru, formě] člověka, ⁸ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1126.8 Dobrovolně na sebe vzal lidskou přirozenost. Byl to Jeho vlastní čin a Jeho vlastní volba. Své božství oblékl do lidství. Po celou dobu byl Bůh, ale jako Bůh se nejevil....

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1127.1 Ponížil se a vzal na sebe smrtelnost. Jako člen lidské rodiny byl smrtelný, ale jako Bůh byl pro svět zdrojem života. Ve své božské osobě mohl kdykoli odolat náporu smrti a odmítnout podlehnout její nadvládě. Ježíš však dobrovolně položil svůj život, aby tím mohl dát život a přinést nesmrtelnost. Nesl hříchy světa a vytrpěl trest, který se na Jeho božské nitro valil jako hora. Položil svůj život jako oběť, aby člověk nemusel zemřít navěky. Nezemřel proto, že by musel, ale z vlastní svobodné vůle. To byla pokora. Celý poklad nebes byl vylit v tomto jediném daru pro záchranu padlého člověka. Do své lidské přirozenosti vnesl všechny životodárné síly, které lidé budou potřebovat a které musí přijmout.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1127.2 Jaké podivuhodné spojení člověka s Bohem! Mohl své lidské přirozenosti pomoci odolat nemocem tím, že by ze své božské přirozenosti do té lidské vlil životní vitalitu a neslábnoucí sílu. On se však pokořil až do lidské přirozenosti. Udělal to proto, aby se naplnilo Písmo. Boží Syn vstoupil do tohoto plánu obeznámen se všemi kroky svého ponížení, že musí sestoupit, aby vykonal smířčí obřad za hříchy odsouzeného, sténajícího světa. Jaká to byla pokora! Anděly to ohromilo. Jazyk to nikdy nedokáže popsat, představivost to nedokáže pojmout. Věčné Slovo dalo souhlas k tomu, že se stane tělem! Bůh se stal člověkem! To bylo podivuhodné pokoření.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1127.3 Jenže Kristus sestoupil ještě níž a jako člověk snášel urážky, výčitky, hanebná obvinění a týrání. Zdálo se, že pro Něj na Jeho vlastním území neexistuje bezpečné místo. Musel prchat z místa na místo jako o život. Jeden z Jeho učedníků Ho zradil, jeden z Jeho nejhorlivějších následovníků Ho zapřel. Vysmívali se Mu. Byl korunován trnovou korunou. Byl bičován. Byl přinucen nést těžké břemeno kříže. Nebyl vůči tomuto opovržení a potupě netečný. Podřídil se, ale, ach! Pociťoval hořkost tak, jak by ji žádná jiná bytost nemohla cítit. Byl čistý, svatý a neposkvrněný, a přesto obžalovaný jako zločinec! Obdivuhodný Vykupitel sestoupil z nejvznešenějšího místa. Krok za krokem se pokořoval až k smrti – ale jaká to byla smrt! Byla to ta nejpotupnější, nejkrutější smrt na kříži coby zločince. V očích světa nezemřel jako hrdina, obtěžkaný poctami, jako mužové v bitvě. Zemřel jako odsouzený zločinec, visící mezi nebem a zemí – zemřel vleklou smrtí hanby, vystaven posměškům a ústrkům poníženého, zločinem zatíženého, prostopášného davu! **Žalm 22:8** "Všichni, kdo mě vidí, se mi posmívají. Pošklebují se, potřásají hlavou." Byl započítán mezi zločince, zemřel uprostřed posměchu a jeho příbuzní se ho zřekli. Jeho matka byla svědkem Jeho ponížení a On se musel dívat, jak jejím srdcem proniká meč. Podstoupil kříž nehledě na potupu. Nepřipadala mu významná vzhledem k výsledkům, které vydobyl nejen pro obyvatele tohoto jednoho světa, ale pro celý vesmír, pro každý svět, který Bůh stvořil.

Židům 2:9 Avšak toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, vidíme pro utrpení smrti ověčeného slávou a ctí; tak z milosti Boží za [ve prospěch] každého okusil smrti.

Filipským 2:9-11 ⁹Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno, ¹⁰aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno; ti, kdo jsou na nebi i na zemi i pod zemí, ¹¹a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 927.2 Pán Ježíš přinesl velkou oběť, aby se setkal s člověkem tam, kde je. Nevzal na sebe přirozenost andělů. Nepřišel, aby zachránil anděly. Je to Abrahamovo símě, kterému pomáhá. **Lukáš 5:32** „Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšné k pokání“. Kristus pomáhá lidstvu přijetím lidské přirozenosti (Dopis 97, 1898).

Židům 2:14-15 ¹⁴Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil [zbavil účinnosti] toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Dávla, ¹⁵a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.

YI – časopis Instrukce pro mladé lidi, 25. dubna 1901, odst. 11 Když Kristus sklonil hlavu a zemřel, strhl k zemi pilíře satanova království a vzal je s sebou do hrobu. Zvítězil nad satanem v téže přirozenosti, nad kterou satan získal vítězství v zahradě Eden. Kristus přemohl nepřítele ve své lidské přirozenosti. Síla Spasitelova božství byla skrytá. Zvítězil v lidské přirozenosti, spoléháním se na sílu od Boha. To je výsadou všech lidí. Úměrné naší víře bude i naše vítězství.

GW – Pracovníci evangelia 161.1 Nepřítel Boha a člověka si nepřeje, aby byla tato pravda jasně prezentována, protože ví, že pokud ji lidé plně přijmou, jeho moc bude zlomena. Pokud se mu podaří ovládnout mysl lidí tvrdících o sobě, že jsou Božími dětmi tak, že jejich zkušeností budou pochybnosti, nevíra a temnota, může je pokušením přemoci....

GW – Pracovníci evangelia 161.3 Nebude-li do zkušenosti Božího lidu vnesena moc shůry, falešné teorie a představy ovládnou mysl, ze zkušenosti mnoha lidí se vytratí Kristus a Jeho spravedlnost a jejich víra bude bez síly a bez života.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 87.3 Lidé, kteří hledají Kristovu spravedlnost, se budou zabývat tématy převeliké spásy.... Rozjímají o Kristově vtělení, uvažují o velké oběti, která přinesla záchranu ze záhuby, odpuštění, pokoj a věčnou spravedlnost. Nitro se nad těmito velkými a povznášejícími tématy rozplývá.